

Styrker forskningen

Ved Bergensfakultetet har de laget håndbøker som skal gjøre regelverket mer oversiktlig for doktorander, mastergradsstudenter og veiledere. Samtidig er forskningen delt inn i fem grupper, som har fått stor selvbestemmelsesrett, forteller prodekanus for forskning, professor Anne Christine Johannessen.

Ikke som en følge av, men i høyeste grad aktualisert av Sudbø-saken, som Johannessen betegner som forskningens 11. september, har man i Bergen samlet og oppdatert reglene som gjelder for forskerutdanning, mellom to ganger to permer. En håndbok for doktorgradsstudenter og én for utenlandske kvotestudenter som tar toårig forskerutdanning på mastergradsnivå.

– Håndboken for doktorgradsstipendiatene ble vedtatt av fakultetsstyret i vår, og mastergradshåndboken gikk igjennom i forskningsutvalget 22. august, og skal opp i fakultetsstyret i september, forteller Johannessen. Hun legger til at doktorgradshåndboken foreløpig bare finnes på norsk, men at den skal oversettes til engelsk. Mens mastergradshåndboken bare vil komme i engelsk utgave siden denne er laget for kvotestudenter som kommer fra den 3. verden og Øst-Europa. Disse tar forskningsgrad og ikke en ordinær mastergrad i odontologi.

Håndbøkene er ikke store og tykke, men kompakte og oversiktlige. Det tyder på at de er godt gjennomarbeidet og at de inneholder lite overflødig informasjon.

– Hvilken type informasjon har dere samlet i disse håndbøkene?

– Vi har samlet det som finnes av regler for forskerutdanning, alt om forpliktelse både hos student og veileder og oppdatert det som trengte oppdatering. Hele prosessen er beskrevet fra man begynner å vurdere om man skal ta en doktorgrad, til søknaden og hvor-

Prodekanus for forskning ved Universitetet i Bergen, professor Anne Christine Johannessen.

dan den vurderes. Videre omtales opp-tak og kontrakt, opplæringsdelen, veiledning og tilknytning til forsker-gruppe, rapportering og oppfølging, selve avhandlingen og det formelle rundt innlevering. Og til slutt bedøm-melse og disputas. Tilsvarende er løpet nøyaktig beskrevet for dem som skal ta forskerutdanning på mastergradsnivå. Ved å samle alt på denne måten blir det lettere å finne frem til nyttig, viktig og riktig informasjon, for studenten så vel som for doktoranden, veilederen og andre i samfunnet som er interessert i innsyn i hvordan ting foregår.

– Hvor lang tid har det tatt å samle og bearbeide dette?

– Initiativet kom fra fakultetsadmi-nistrasjonen, og arbeidet startet ved juletid. Dette er i og for seg ikke noe vi ved fakultetet har funnet på selv, men det er vår måte å respondere på det generelle kravet om kvalitetssikring på. Jeg ser det som en klar forbedring og tenker tilbake på da jeg selv var stipendiat og gikk for meg selv, uten formell veileder og uten noe regelverk å forholde meg til. Nå har vi satt ting i system, fått mye bedre mulighet til å følge opp stipendiatene og forhåpentlig også et redskap som vil bidra til å øke gjen-nomstrømmingen og hindre at stipen-

diater slutter underveis i forskerutdan-ningen.

Ny strategi og struktur

I løpet av det siste året har forsknings-utvalget ved Det odontologiske fakultet i Bergen også laget en ny forsknings-strategi og dannet fem tematiske forsk-ningsgrupper, hver ledet av en profes-sor. De fem gruppene som er godkjent av fakultetsstyret, er kraniofacial ut-vikling og funksjon, samfunns- og at-ferdsforskning, biomaterialer, inflam-masjon og infeksjon samt kreftbiologi. Gruppene er ikke statiske, det kan fore-tas justeringer, delinger og eventuelt nedleggelse hvis noen ikke skulle for-tjene å ha statusen lenger. Mange forsk-ningsprosjekter faller naturlig inn un-der flere grupper, og flere fakulteter også for den saks skyld.

– Hva er hensikten med å danne disse gruppene?

– Målet vårt er å ha en forskningsak-tivitet på et høyt internasjonalt nivå og å styre utviklingen i retning av større forskergrupper. Vi vil samle oss og bli mer fokusert, og dette bringer oss et stykke på den veien. Jeg har stor tro på betydningen av å arbeide i team, både når det gjelder effektivitet, trivsel og også dette med kontrollfunksjonen man

får overfor hverandre, som ikke minst er blitt aktualisert i det siste. Ved å danne disse gruppene og gi dem og deres ledere et mandat med en god del selvbestemmelsesrett eller makt, mener vi at forskningsledelsen ved fakultetet styrkes og at forskningsmidlene vil kunne utnyttes bedre og brukes mer målrettet. Den prosessen som har ført frem til dannelsen av de fem gruppene har tatt fire år, og i den perioden er vi blitt mer bevisstgjort når det gjelder hva vi vil som fakultet, og hvordan vi bruker penger. Mens vi tidligere kunne bruke midlene klattvis, er det nå blitt

lettere å kanalisere pengene slik at vi samlet sett får mer igjen for dem.

– Er det blitt dannet et nytt mellomledernivå med disse forskningsgruppene og deres ledere?

– Nei, det har vi ikke ønsket. Dette er et uformelt sjikt som gir oss sterkere forskningsledelse, men det er ikke et ledernivå i fakultetsstrukturen som sådan. Nå er for øvrig hele organisasjonen under omorganisering, men det er en annen skål. Det som imidlertid er gledelig og som gjelder forskningsadministrasjonen, er at vi blir styrket med en ny forskningskonsulentstilling som

utlyses nå. Fra å være én, blir det nå tre forskningskonsulenter, i og med at en annen person har fått omdefinert sine oppgaver til å bli en delvis forskningskonsulentstilling. Dette med å gi administrativ støtte og bedre vilkår er også en side av fakultetets satsing på og styrking av forskningen, avslutter Anne Christine Johannessen.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi